

fit licita appellatio ab illa quarta sententia, revocante tertiam super nullitate, lata quoniam cum tertia fit lata super articulo nullitatis, prima dicitur & quarta, quae eam revocat, secunda est revocatoria, ita firmat Aymon. ubi proxime, sequitur Covarr. in *pract. d. c. 25. sub n. 5. vers. nova ex prima interpretatione*, quae doctrina dupliciter potest procedere, primo quando scilicet latis duabus conformibus super principali pro me, à quibus non appellasti, sed de nullitate dixisti proponendo adionem: vel exceptionem nullitatis adversus eisdem & ferat sententia, illas nullas esse declarans, 53 à qua ego appellavi, & mea appellatio virtute quarta pronuntietur, revocans illam tertiam (quae in hoc articulo prima est) declarans duas primas sententias, in causa principali pro me latis, validas fuisse, easque simul confirmans; tunc non dicentur tres sententiae conformes, juxta Rotae, & sequacium decisionem. Enimvero ratio esse potest, non primum iudicium illud super principali finitum est per illas duas sententias in eo latis, à quibus quia non exiit appellatum, sed de nullitate duntaxat dictum, translatae sunt in rem iudicam, licet executioni mandari non possint, 54 quousque hoc novum iudicium nullitatis finitum, & terminetur per tres conformes, in quo quidem de nullitate tantum dicitur, & ideo licet quarta sententia confirmet duas primas principales, non pronuntiat super principali jam finito, & extincto, sed super articulo nullitatis, ac propterea non facit tres conformes, ita declarat Covarr. ubi supra, n. 5. ad fin.

55 Ex quo deducitur, quod illa tertia sententia annullans priores, est prima respectu illius articuli nullitatis noviter propositi, & alias quatuor supra se potest expellere, cum quilibet articulus possit habere quatuor appellationes, cuilibet partis duas, quae faciunt quinque sententias, quousque altera ex partibus habeat tres conformes, ex his quae à principio hujus capituli diximus, ac ideo nullum dubium est, ut possit appellari ab illa quarta sententia, revocante tertiam (quae est prima) annullante priores, nam adhuc est prima appellatio unicus ex partibus: quemadmodum alias videmus in gravamine, noviter illato per tertiam sententiam conformem, de quo in ceteris non est actum, cum respectu sui ipsius, & intra sui limites, hoc gravamen sit prima sententia, pariter cum licet ac ad appellari (ex his quae superius diximus) appellatio intenditur in hoc esse prima, & ceteras sententias, & appellationes utriusque partis spectat, ita eleganter ultra supradictos post Ant. & Angel. in *d. l. 1. C. ne liceat tertio provocare*, docet Philip. Franc. in *c. directe, col. 3. post medium, vers. tertia conclusio, de appell.*

56 Secundo modo procedere potest praefata doctrina, quoties latis pro me duabus conformibus sententiis super principali, & à secunda fuit appellatio à te emissa, ac simul cum ea nullitatis causa proposita, & deducta, & superior tertiam declarat qua priores duas nullas fuisse dicit, si ab hac tertia demum ego appello, cujus virtute alia fertur revocatoria tertiae, & priores simul confirmatae: in hac quidem specie tres adesse conformes constat, cum mediante appellatione simul actum est de causa principali, & lata confirmatoria aliarum duarum, ac propterea non est dubium, ut respectu principalis causae executioni sint mandandae; nihilominus quod ab hac quarta sententia iterum possis appellare pro illa parte duntaxat, quatenus tangit nullitatem, quoniam ad effectum nullitatis potest appellatio, & iudicium prosequi, & de ipsa aliud examinari facta executione in principali trium conformium, ita probat Aymon. Savill. *d. conf. 183. n. 3. Covarr. in pract. d. c. 25. post medium.*

58 Quod fulcitur tum ex eo, quod de novo gravamine factio in ultima sententia conformi cum aliis superius latis probavimus, ut etiam pendente appellatione à di-

sta adjectione, praedictae tres sententiae exequentur, in quo conformes reperiuntur, & inappellabiles, tum etiam & ex eo, quoniam ad hoc ut sententiae conformes possint exequi non est necessarium, ut sint tres omnino conformes cum satis sit, ut in aliquo articulo sint conformes, ut in illo, nec admittitur appellatio, ex 1020 *iii. & l. unica Cod. ne licet tertio provocare, Clem. 1. de re jud. & quae sursum ad principium diximus, nec impeditur executio respectu illius articuli, in quo conformes reperiuntur; ita eleganter tenet Covarr. ubi proxime sub n. 5. & notat Paul. Castr. *conf. 163. lib. 2. Alex. conf. 77. col. 1. lib. 2. Decius conf. 358. Curtius Jun. conf. 30. col. 1. ac propterea cum respectu principalis causae reperiuntur tres conformes in casu proposito, non permittentes amplius appellare, executio non est impedienda, licet admittatur appellatio respectu illius alterius, & novi articuli nullitatis.**

An autem dicantur tres sententiae conformes, ubi oes tres latae sunt, quarum prima condemnat in centum, secunda, in octuaginta tertia in sexaginta aureis, & has esse conformes respectu minoris summae existimant Barb. *conf. 10. lib. 2. col. 3.* juxta text. in *c. 1. de arbitris lib. Zenceli & C. r. d. 6. in clem. un. n. 2. Covarr. in pract. q. c. 25. n. 6. ad fi.* quam opinionem intelligendam esse declarat; cum ille cui praedicta diminutio quantitatis, consentit expresse, vel tacite sententiae latae in minori summa, & denique omnibus, quoad illam minorum quantitatem, quem ibi vide.

At simpliciter quod sententiae dicantur conformes respectu minoris summae, & sint in ea exequentae tanquam res iudicatae, Alexand. *conf. 77. in causa, & lite, in prin. n. 3. lib. 1. sequitur Cravet. conf. 183. n. 2. ubi etiam allegat. Castr. conf. 234. proponitur in factis, vers. quia videmus in similibus lib. 2. Curt. Jun. conf. 30. Petr. Surd. conf. 102. maxime num. 16. in fi.* ubi quod totus mundus non potest facere, quia minor summa insit majori, quia hoc est naturaliter verum, Afflic. *d. c. 1362. ubi quod ita tenuit sacrum Concilium. Andr. Bar. conf. 10. col. 5. lib. 1.*

Sed contrariam sententiam, imò quod non dicantur conformes esse etiam in minori summa, nec earum potest dari executio pro conformitate minoris summae defendit Ill. in *l. si si stipul. col. penult. ff. de verb. oblig. Burfat. conf. 219. n. 9. & seqq. lib. 2. sed prior verior est, & huic secundae respondent Tusc. *pract. concl. tom. 7. num. 8. Cravet. d. conf. 183.* quem sequitur Rot. ut testatur Adrobal. *dec. 241. per totam part. 1. in novis, & ean. dem etiam priorem opinionem, ut veram sequuntur Afflic. Foss. & alii citati ab Scac. lib. 1. caus. civil. & crim. c. 2. n. 576. vers. confirmatur, & iterum in tract. de appell. q. 17. lim. 1. n. 31.**

Nonnullas exceptiones, quae trium conformium executionem impediunt, hic omitto, ejus tractatum reservans commodiori loco, ubi de executione tractemus; hic autem solum agimus, an & quando à tribus conformibus possit appellari, & an tertio appellari possit, secundum quae haftenus dicta sunt à princ. hujus capituli. Pro cujus coronide, & perfectione illud addendum supra dictis, volo; quod licet unaquaque pars tertio appellare non possit super una causa, seu articulo (ut late à princ. diximus) tamen poterit semper adherere appellationi sui adversarii si appellaverit, & producere juxta sua, ac si ipsemet appellasset, quia quilibet appellatio est communis utriusque parti, ut per text. in *l. amplius, in princ. C. de appell.* ubi dicitur quod appellatio est communis etiam parti, quae non appellavit, & auditur beneficio alterius partis appellantis, facit text. in *l. si. & ibi gloss. & Doctores, C. quando provocare non est necesse, & per argumentum l. petenda, C. de temp. in integr. restit. & B. l. in sua nobis de app. probat Philip. Franc. in *c. directe col. ut. in prin. v. concl. 5. & c. Joan. Anton. de sancto Georg. in d. c. sua nobis, n. 7.**

de app. & ibi Decius n. 17. & 18. & ex Marant. idem tenet Scac. lib. 1. caus. civ. & crim. c. 3. sub n. 216. vers. adde: & iterum in *tr. d. app. q. 17. lim. 1. à n. 50. qui n. 54. declarat, & bene, ut non procedat, quando adversarius appellavit limitate in novis duntaxat, & quatenus contra Veltri. in *prax. l. 7. c. 3. sub n. 29. vers. amplius & n. 30. fol. 103. & Luc. Pat. in *pract. Capitul. lib. 4. c. 1. sub n. 19. & seqq.* de qua limitatione vide quae late diximus supra, sequitur Marant. *de ord. jud. 6. p. tit. de app. n. 171.***

68 Et ad ea, quae superius diximus in princ. quod unaquaque pars potest bis appellare super aliqua causa, seu articulo, & sic quingue dari sententias, tota quod hodie in foro singulari raro aut nunquam accidere potest, cum post primam; aut secundam instantiam recurratur ad supra praetoria, ubi causae per duas duntaxat finiuntur, etiam si apud ea in principio inceptae sint juxta *l. 2. & 1010 tit. 19. l. 4. recopil. quod secus est in foro Ecclesiastico, ubi omnes gradus reperiuntur per rescripta impetrata, ut quotidie videmus.*

69 Pro quo adnotare potest, de hujusmodi duabus sententiis idem erit iudicandum, ac si essent tres conformes, & sub eisdem regulis, ampliationibus, & limitationibus, vigere debent, ut de simili statuto dicunt in quo habere locum *clem. 1. de sent. & re jud. probant Paris. conf. 109. omisso pro nunc num. 15. & post Riminal. Contard. in l. unica. l. 9. num. 4. vers. movetur in fi. C. fi. de nom. poss. & ex Marq. & aliis latus prosequitur Scac. de app. q. 17. lim. 1. n. 65. cum seqq. & n. 51. & n. 55.*

70 De exceptionibus nullitatis oppositis tribus, vel duobus conformibus, (ubi ita sit statutum) quae si sit notoria patens ex actis admittitur, vide late quae nos supra hac *3. p. c. 1. n. 9. à pr. vide Covarr. pr. l. q. 25. à n. 1. Vant. de nullit. tit. quali sententia & process. quid di. nullit. & n. 14. fol. 421. & idem in rubr. quoties & i. tra quod tempus n. 3. & 5. seqq. Scac. de app. q. 17. d. lim. 1. à n. 58. & latus q. 19. membr. 1. rem. 1. concl. 4. n. 25. & conc. 5. à num. 23.*

71 Et quae sententiae dicantur conformes, vel non, de variis ampliationibus, & limitationibus vide Covarr. *d. c. 25. Scaccia d. lim. 1. per totam, fol. 283. & seqq. Marq. de comm. 2. p. c. 1. n. 4. in 2. impref. Card. Tusc. *pract. concl. tom. 7. litera S, concl. 172. Test. Foss. dec. 122. per totam, ubi elegantissime & amplissime.**

CAPUT XVII.

Non admissione, seu rejectione appellationis emissa super aliqua causa, eo puta quia sunt tres conformes, vel aliam est causa inappellabilis; appellationi interjecta iudex non deferens violentiam facere an dicetur.

SUMMARIUM.

- 10 A iudice rejiciente appellationem tanquam frivola, si pars non appeller, videtur rejectioni consentire.
- 11 A rejectione appellationis appellatio non est licita in iis casibus, quibus in jus appellare prohibet.
- 12 Appellatio à rejectione appellationis non fit deferendum, pendet à natura causae principalis, à qua interponitur an illam admittat, vel non.
- 13 Juris executio non gravat.
- 14 A rejectione exceptionis non debito aut legitimo tempore opposita appellationi emissa non deseritur.
- 15 Executore rejiciente exceptionem frivola appellationi emissa non deseritur.
- 16 A iudice rejiciente petitionem ejus cui jus denegat audientiam, appellationi interposita non deserendum.
- 17 Dua sententia ubi sic se habent ut una veniat in executionem alterius si non potest appellari à prima, nec poterit appellari à secunda.
- 18 & 21 Appellatio ubi à jure est prohibita, si admittitur à iudice illam rejiciente, de nibilo serviet prohibito.
- 19 Quod una via prohibetur alicui, ad id alia debet admitti.
- 20 & 21 Appellatio cum prohibetur, censetur prohibitum omne per quod pervenitur ad illam.
- 22 Appellatio emissa à rejectione appellationis ubi de jure non admittitur, contraria dicitur juri, & ei resistit.
- 23 Facta contra jus debent utique pro infelicitate haberi.
- 24 Appellatio à rejectione appellationis, ubi de jure est prohibita, dicitur frivola, quia nullum potest juris effectum sortiri, nec unquam prodesse.
- 25 A iudice ut juris executore procedente non licet appellare.
- 26 Durum est contra stimulum calcitrare.
- 27 Sententia lata vigore tertiae appellationis super eodem articulo non fit nulla ipso jure & n. seqq.
- 28 Sententia lata contra sententiam translata in rem iudicatam est nulla ipso jure.
- 29 Prima sententia aliis duabus confirmata est, potest rescindi.
- 30 Appellatio tertia in eodem articulo cum non valeat, non devolvit causam.
- 31 Exceptio ubi sit apposta appellationem esse tertiam, & iudex se competentem pronuntiet, sententia lata ejusdem tertiae appellationis vigore erit valida.
- 32 Text. in c. sua nobis de appell. interpretatur, ut appellatio non sit admittenda à rejectione tertiae appellationis in aliquo articulo.
- 33 Appellatio admittitur à rejectione appellationis emissa in casu, quo iudex illam admittit.
- 34 Iudex secularis justè devogat suum auxilium petitum ab Ecclesiastico pro executione sententiae, quam per legitimam appellationem competit esse suspensam, quam noluit admittere.
- 35 Appellatio non admittitur à rejectione appellationis emissa, ubi aliam jure est prohibita.
- 36 Appellationi à rejectione appellationis emissa ab interlocutoria ubi jure est prohibita, non deseritur.
- 37 & 39 Appellationem ut justè iudex rejiciat, causa debet esse aperta.
- 38 A rejectione appellationis per superiorem facta cum causa cognitione aut sine illa, an & quando sit appellationi deferendum.
- 39 Appellationi à rejectione appellationis cujus prohibitionis causa est aperta, deferendum non est.
- 40 Capicivus & alii afferentes indirectè appellationem esse licitam à rejectione appellationis, declarantur juxta nostram dictionem.
- 41 Notorium aut manifestum ubi est, appellationem esse nullam & non recipiendam, potest iudex licite in causa procedere non obstante appellatione.
- 42 Secus si sumus in dubio, quia tunc regula generis est standum, dum de casu exceptio non appareat.

